

РЕШЕНИЕ

№ 7913

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9410** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от „К. Мениджмънт“ А., ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор В. М., срещу решение от 08.07.2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 1 – ви състав, постановено по НАХД № 713/2021 г. С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-621/23.11.2020г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на касатора на основание чл. 31, ал. 3, т. 3 във вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (ЗДСИЦ) е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 40 000 лв. за нарушение на чл. 10, ал. 2 ЗДСИЦ.

Касаторът „К. Мениджмънт“ А. обжалва съдебното решение като неправилно. Твърди се, че КФН е разполагала с информация, с която би могла да стигне до извода, че от страна на дружеството е извършено административно нарушение още на 05.03.2020г. С оглед на това твърдение и предвид факта, че процесният акт за установяване на административно нарушение (АУАН) е съставен на 19.06.2020г. се

претендира нарушение на разпоредбата на чл. 34 ал.1 от ЗАНН. Прави се искане за отмяна на съдебното решение и на наказателното постановление. Алтернативно се иска размерът на наложеното административно наказание да бъде намален до установения минимум.

Ответникът - Председателят на Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г., оспорва касационната жалба като навежда доводи за законосъобразност на съдебното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът застъпва становище за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като се запозна с материалите по делото и представените доказателства, установи, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е изяснил напълно фактическата обстановка по делото.

Касаторът е дружество със специална инвестиционна цел. При извършена проверка на място в КФН е установено, че „К. Мениджмънт“ А. е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗДСИЦ, съгласно която дивидентите се изплащат в срок 12 месеца от края на съответната финансова година. В КФН, чрез единна система за предоставяне на информация - е-регистър, с вх. № 10-05-4998/20.09.2019 г. е представен Протокол от проведеното редовно годишно общо събрание на акционерите на „К. Мениджмънт“ А., в който определената печалба от акционерите за разпределение била в размер на 8 269,782 лева. С писмо № 09-06-29/26.02.2020 г. от „Централен депозитар“ АД е изискана информация относно изплащането на дължимите от ДСИЦ дивиденти за 2018 г. В отговор, с писмо вх. № 09-06-29/05.03.2020 г. „ЦД“ АД представя информация, че „К. Мениджмънт“ А. не е превеждало суми за изплащане на дивиденти през 2018г. Предвид постъпилата информация от страна на „Централен депозитар“ АД и за да се установи спазването на разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗДСИЦ, с писмо изх. № РГ-05-1234-2/19.03.2020 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ от дружеството е изискана информация относно формиране на финансовия резултат, който подлежи за разпределяне и изплатен дивидент за 2018г. В отговор на запитването, с писмо вх. № РГ-05-1234-3/25.03.2020 г. „К. Мениджмънт“ А. е представило информация и документи. Конкретизирано е, че дивидентът от печалбата за финансовата 2018г., съгласно решение на ОСА, проведено на 20.09.2019г., към датата на писмото- 25.03.2020г. не е изплатен на акционерите. Предвид горното на „К. Мениджмънт“ А. е съставен АУАН № Р-06-447/19.06.2020 г., въз основа на който е издадено (НП) № Р-10-621/23.11.2020 г.

При тази фактическа обстановка районният съд е направил извод, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и при издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и предвидените в чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН давностни срокове, поради което обжалваното НП е съобразено с всички изисквания на процесуалния закон.

Решението е правилно.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да водят до отмяна на атакувания акт на това основание,

включително и относно срока по чл. 34 от ЗАНН. Както АУАН, така и НП съдържат всички реквизити, предвидени в ЗАНН. Съгласно закона 3-месечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН тече от откриване на нарушителя. Съгласно т. 2 от задължителните указания на т.1 от Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителя. Законът не съдържа легална дефиниция на понятието „нарушител”, но безспорно това е лицето, което е извършило нарушение - деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред по смисъла на чл.6 от ЗАНН, т. е. понятието за нарушител не може да бъде разграничено от понятието за нарушение. Безспорно откриването на нарушението изисква извършване на съответна проверка относно установяване на признаците от състава на същото. Съгласно константната съдебна практика, установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена със задълбочен анализ на събраните доказателства. В тази връзка не може да се приеме, че с получаване на справка от ЦД ЕАД и уведомяването на органа, че дружеството не е превеждало суми за изплащане на дивидент за 2018г., за КФН е възникнало задължение да констатират неизпълнението му от страна на „ К. Мениджмънт“ А..

Под „откриване на нарушителя“ по смисъла на чл. 34 от ЗАНН се има предвид не посочването му от лица или възлагане извършването на проверка, а установяването от конкретните обективни данни, че лицето е извършило конкретното нарушение, т.е. когато в писмен документ, показания на свидетели или лично волеизявление на дееца се съдържат данни, които не пораждаат съмнение за авторството на деянието. Извършеното нарушение може да бъде установено след извършване на необходимия преглед и анализ на документите, които притежава процесното дружество. Същите са установени след извършена проверка и предоставено писмо от дружеството, в което същото заявява, че към момента на предоставяне на информацията, „ К. Мениджмънт“ А. не е изплатило дивидентът от печалбата за финансовата 2018г., съгласно решение на ОСА. В случая именно от резултатите от проверката са налице данни за нарушителя, така също и за извършеното нарушение. Поради това съставения на 19.06.2020 г. АУАН е издаден основателно и в съответствие със срока по чл.34, ал.1 ЗАНН.

Решението на въззивния съд е постановени и в съответствие с материалния закон. Правилни са изводите на СРС, че при установената фактическа обстановка е налице извършено от дружеството нарушение. Изискването дивидентите да бъдат изплатени в срок не по-късно от 12 месеца от изтичане на съответната финансова година, е императивно. Това изискване „ К. Мениджмънт“ А. е задължено да спазва и дружеството няма право да прави собствена преценка по целесъобразност дали да забави с няколко месеца изплащането на дивидентите, т.е. всяко закъснение в изплащане на дивидентите е нарушение на чл. 10, ал. 2 ЗДСИЦ. Така извършеното нарушение е формално и за съставомерността му е неотнормосимо настъпването на вредни последици, поради което ненастъпването на такива вредни последици не е довод в подкрепа на твърдението на дружеството за маловажност на случая.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение на СРС, с което е потвърдено наказателното постановление не страда от пороците, визирани в касационната жалба и е постановено в съответствие с

материалния и процесуалния закон, поради което следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.07.2022 г. по НАХД № 713/2021 г. на СРС, НО, 1-ви състав.

ОСЪЖДА „К. Мениджмънт“ А. да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 лв. (сто лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.